

בכיית העיר

זָהָה אֹרִי,
וְגִדְלַח מְרָאִי מִכְבָּדָם שֶׁל יָמַיִם.
יָמַיִם שֶׁחָרְצוּ אוֹתוֹת,
וְסִדְקוֹ בְּפָנַי עִמְקוֹת.

נִטְשׁוּנִי בְּנֵי וְאִיָּנָם.
וְכֹל אֹהֲבֵי שׁוֹב כַּחֲפֹץ אֵין בּוֹ זְנֻחוּנִי,
וְשִׁירַת הַיָּמַיִם כְּבָר חֲדָלָה מֵהָשֵׁר
וְכֹל שֶׁרַעְפִּי כְּבָר נִשְׁרָוּ.

כְּבָר אָזְלוּ חֲלוּמוֹת מִדּוֹכְנִיִּים שֶׁבְּשׁוֹךְ
וְגַם מִלְּבוֹת צְמִיתוֹ.
נִצְרַד קוֹלוֹ שֶׁל אַחֲרוֹן שׁוֹרְרֵי,
וְהִכְתַּם דִּיּוֹקְנֵי בְּעֵסִיס מִנְעַמִּיִּים,
וְשַׁחַתוּ פָּנַי מֵהִכָּר.

וְרֵק בִּלְבִי פַעֲמָה תִקְוָה
שֶׁבְּחוּט הַשָּׁנִי נִחְרַזַּת,
וְכֹל אוֹהֲבֵי שְׁאֵהֲבוּנִי מֵאֵז לֹא יִטְשׁוּנִי כְּרָגַע.
כִּי קוֹלָם כֵּה נִחְלַשׁ מִיּוֹל כֹּל הַהֶמּוֹן,
וּמִלּוֹת פִּלְלָתָם אֵךְ בְּקִשִּׁי נִשְׁמָעוּ.
כִּי לֹא יַעֲזוּ כֹל נְהִי כְּקוֹלוֹת מִצְהָלוֹת הַרְצָח.

אֵךְ נִצְחִי שֶׁהִתְזוּ מִיָּיִנִי עַל בְּגָדֵי,
וְאָדָם בְּתַסְסוֹ עָלֵי דָשׁ,
הַזְכִּיר לִי אֲמוּנַת הַבְּטָח שֶׁהִבְטִיחֵנִי אֲבִי בְּלִיל בְּלוֹלוֹתֵי
שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח שְׁמֵךְ לְעוֹלָם וְלֹא יִשְׁכַּחוּךְ בְּנֵיךְ לְנֶצַח.

עזרא קופמן